

Nyt olemme sitten väistämättömästi ajautuneet rauhanteon tilaan, eikä ihme, sillä kahden vuoden ajan puitu idea voi helposti ruvetta toistamaan itseään, jos vielä pitkään väitellään. Kirjoitit kauniisti lehtiartikkelistani, joten kiitos sinulle siitä. Keskustelumme on ollut varsin värikästä, ja vaikka pysyn minäkin yhtälailla vakaukseni takana, en silti kiellä, ettenkö olisi sinulta paljon oppinut. Väärinkäsityksiä ollaan puolin ja toisin oiettu.

Muuten, ei liike Ardentissa pelkästään vauhtiviivoihin perustu. Katsopa vain mm. tunikan lepatusta liikkeessä epätasapainoisia asentoja, jolloin lukijalle välittömästi tulee mieleen tasapainon tuova ruumiinliike ja näin hahmo liikkuu lukijan mielikuvituksessa. Vauhtiviivojen varsinainen tarkoitus sarjassa on antaa liikkeelle SUUNTA. Huomattavin liikkeen ilmaisu on kuvasarja liikkeistä, ilmeistä ja eleistä, jolloin useimmiten mukana on runsaasti sisäistä psykologista jännitettä.

Keskustelumme on saanut aikaan käsityksen aihepiirini rajoittumisesta Vain Ardent-entusiastinistisuuteen, eikä ihme. Haluan vielä kertoa sinulle ja seuralaisille mitä minä oikeastaan tällä alalla touhaan ... Suurimmat mielenkiinnonaiheetni ovat aina olleet historia, uskonnot, psykologia, esoteria ja taidehistoria. Siksi myös sarjat, joissa näitä lempitieteitäni esiintyy, kiehtovat eniten mieltäni. Amerikkalaisten sektorilta on niitä ole löytänyt, mutta belgialais-ranskalainen tuotanto on täynnä miellyttäviä yllätyksiä. Kaksi vuotta sitten sain satumalta Ardent-kirjan käteeni ja näytti silloin siltä, että sarja pystyisi tarjoamaan kaikkea etsimääni. Sarja osoittautui pian kultakivokseksi, sillä sarja vain parani edetessään. (Eräät historioitsijat muuten epäilevät, ettei kuningas Arthur olekaan pelkkä taruhenkilö, vaan todellinen hallitsija kuudennella vuosisadalla Bretagnessa, Galliasa. Tähän perustuu myös Ardent, vaikka aika on tosin paljon myöhäisempi (1050-luku). Arthur on jo "Noidutussa Viikingissä" karistellut taruhahmoaan ja paljastuu lopulta 'tavalliseksi' vallastaan mustasukkaiseksi monarkiksi. No se taustoisista. Mitä tutkimistapoihini tulee, analysoin KAIKKIA ranskalaisen kielialueen sarjakuvia seuraavin perustein (kaikkea ei sentään aina yhdessä sarjassa voi olla, huom.):

- 1) historiallisten taustojen ja aikakausien todenperäisyys
- 2) henkilöiden psykologinen ja aineellinen tausta
- 3) henkilöskaala
- 4) nainen sarjassa (tasavertainen? koriste? jne)

- 5) psykologia ja esoteria
- 6) piirrostoaso (tietysti)
- 7) ihmissuhteet
- 8) asenteet
- 9) yksityiskohdat
- 10) (pää)henkilöiden uskonnollinen ja filosofinen elämäntattomuus jne.

Muita lemppareitani ovat mm. Thorgal, Section R, Ric Hochet, Tetfol, Buddy Longway, Xan, Natasha jne., jne. ... + tietysti Tintti, Asterix etc.

Niin, olet minua kriittisempi, mutta minä taas anteeksiantavampi (sarjojen suhteen), sillä tässä maailmassa ei ole täydellisyyttä olemassakaan, siksi sitä on mahdollista vaatia.

Paiskatkaamme siis tassua ja toivokaamme, että saamme muista seuralaisista manttelinperiöitämmä, sillä uudet mielipiteet piristävät aina.

Ystävyydellä Anne Lohikari

Nimimerkille Comix Nokialta

Toimitukseen saapui kirjeesi, jossa tiedustelit tarkempia semmoisista lehdistä kuin Sladdi, Pahkasika ja sen kaltaiset. No nämhän ovat niitä kuuluisia pienlehtiä, jotka pitävät tätä nykyä isänmaantoivot kiinni todellisuudessa. Sladdi on hyvinkin sarjakuvajulkaisu, mutta Pahkasika ei. Edullisia ne ovat kaikki, 3,50 tai korkeintaan 5 tasavallan rahaa numerolta. Näiden julkaisujen osoitteita alla:

Sladdi
Helsingintie 40
02700 Kauniainen

Pahkasika
Kajo-Productions
Box 38
00501 Helsinki 50

Komposti
Yrjökatu 29
00100 Helsinki 10

Hilse
PL 169
13101 Hämeenlinna 10

Sehr Schön
Jukka Vuokola
37800 Toijala 8

Siltä varalta, ettei nimimerkki todella tiedä: pienlehtiä on tällä hetkellä vissiin noin 50-60 titteliä, osoitteet saat parhaiten Kompostista.

No niin, aikomukseni ei ole seilitellä, vaan oikaista vipsaus. Ikävää että tulin pahoittaneeksi mielesi. Huomasin itsekin kirjoitukseni lähdeyttä painoon tehneeni vääryyttä jopa itselleni, sillä muutama vuosi sitten olin niin ikään minäkin Comanchen ihailija. "Comanchehan" on joltisen realistinen lännenkuvaus ja mikä paras-ta Comanche itse oli naishahmona piristävän aito (rohkea, itsendinen ja tiukan paikan tullen peräänantamaton). Bernard Prince oli myös suosikkini Zoomissa ja erityisesti naureskelin Barneylle, joka oli aivan herttainen. Itse sankareille jäin kylläkin kylmäksi, sillä minua eivät kovanamat ihastuta. Viime juttua kirjoittaessani minulla oli kama-la tenttikausi meneillään ja aikaa ei liiennyt juuri kirjoittamiseen, sarjakuvien lukemisesta nyt puhumattakaan. Mieleeni tuli vain Tintin-lehden viimeisin jakso "Les Sherifs", joka oli pohjantoeraus: raskas, rumasti väritetty ja pitkävetäinen. Poissa olivat ennen niin ihastuttavat värisävyt. Hermannin tyylinmuutos sai aikaan hurjan polemiikin Tintinin kirjepalstalla. Pettyneet Comanche-fanit kirjoittivat harmistuneita kirjeitä, joissa ei kiitosta jaettu. Niinpä mielessäni pyörivät vain ne ja kiireessäni en vilkaissut muistiinpanojani vaan kirjoitin mitä mieleen tuli. Huono juttu, sen myönnän.

Muuten, Bernard Princeä piirtää nykyään Dany, sillä Hermann itse on saanut sarjasta tarpeeksi. Dany perintöoikeudesta ollaan montaa mieltä, mutta minusta ainakaan ei Dany piirrä sarjaa ollenkaan hullummin. Ihan kivaa jälkeä. Makuasioista on turha kiistellä. On muuten aika lohdullista, että muutkin "ottavat arvostelut vähän liian raskaasti" (Kallerovala lainatakseni). Vääryys omaa suosikkia kohtaan taitaa saada loppujen lopuksi varsin monen takajaloilleen.

Joo ja mitä kuvien rumuuteen tulee, ei niiden olemassaolo tai puute todellakaan ole minulle mikään kriteeri. Onhan "Ardentissakin" rumia kuvia ja visuaalisesti karmeita kohtia, mutta eivät ne silti ole arvostustani vähentäneet. Visuaalisesti karmealla tarkoitan lähinnä tyyliä, joka on huolimattonta, suttuista ja "taiteellista". Taiteellisuuden nimellä kun voi tuurin sattuessa saada vaikka mitä läpi.

Hyvää sarjakuvakevättä sulle ja kiva kun oikaisit.

Anne L.

